

prima instanță: N. Traciuc

dosarul nr. 2rc-369/16

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către avocatul Grigorii Mazarenco, în interesele Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în pricina civilă la cererea Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule privind repunerea în termen și validarea creanței față de debitorul Societatea cu răspundere limitată „Romis-Trans”, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care a fost respinsă cererea Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de Societatea cu răspundere limitată „Romis-Trans”

constată:

La 20 octombrie 2014 ÎCS „Petrom-Moldova” SA s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Romis-Trans”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, a fost admisă cererea introductivă depusă de ÎCS „Petrom-Moldova” SA, a fost constatăată insolvabilitatea acesteia din urmă, a fost desemnat ÎI „Lașcu Ion” în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate, au fost menținute măsurile de asigurare stabilite prin încheierea instanței de insolvabilitate din 24 octombrie 2014, a fost împuternicit administratorul insolvabilității să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile ce-i aparțin din masa debitoare, au fost notificați creditorii despre termenul limită stabilit pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv ce expiră la data de 15 ianuarie 2015, a fost obligat administratorul insolvabilității să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate nu mai târziu de data de 20 ianuarie 2015 tabelul definitiv al creanțelor, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 27 ianuarie 2015 orele 16.30 în incinta Curții de Apel Chișinău, a fost obligat administratorul insolvabilității să efectueze notificările și să publice dispozitivul prezentei hotărîri în Monitorul Oficial.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, a fost admis demersul administratorului Lașcu Ion privind dispunerea intrării în faliment a debitorului SRL „Romis-Trans”, intentată procedura de faliment față de debitorul în cauză prin dizolvarea lui și desemnat în calitate de lichidator Lașcu Ion.

La 30 octombrie 2015 Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus cerere privind repunerea în termen și validarea creanței în sumă de 10786,16 lei față de debitorul SRL „Romis-Trans”.

În motivarea cererii a indicat că, la 08 iunie 2012 în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul de model VW Golf cu n/î CKG 623 ce aparține lui Midoni Andrei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție MAI 01655547, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Balițchi Nicolae, conducând la acel moment automobilul de model Mercedes 316 CD cu n/î SRBN 524.

Ca urmare a accidentului produs, din motivul că persoana vinovată în comiterea accidentului nu posedă polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă, în adresa Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule a parvenit cererea de despăgubire a d-lui Midoni Andrei pentru paguba produsă automobilului său VW Golf cu n/î CKG 623.

Deoarece nu au fost respectate prevederile art. 4 al. (1) a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Biroul a achitat din mijloacele Fondului de protecție a victimelor străzii în beneficiul lui Midoni Andrei despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate automobilului VW Golf cu n/î CKG 623 ca urmare a accidentului rutier produs.

Conform art. 33 al. (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, în vederea recuperării sumelor cheltuite din Fondul de protecție a victimelor străzii, Biroul Național poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acțiune de regres față de persoanele răspunzătoare de prejudiciu.

Deoarece persoana vinovată de comiterea accidentului rutier era șoferul microbusului de model Mercedes 316 CD cu n/î SRBN 524, ce a luat mijlocul de transport în locațiune de la SRL „Romis-Trans”, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a înaintat prezenta cerere față de societatea în cauză.

Conform art. 1403 al. (1) Cod civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său în funcțiile care i s-au încredințat.

Deși s-a cerut restituirea benevolă a despăgubirii de asigurare, debitorul a refuzat în achitarea sumei date.

Deși în privința SRL „Romis-Trans” a fost intentată procedura de insolvență, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule având calitatea de creditor chirografa, nu a fost informat cu privire la dreptul de a înainta creanțe certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului, deși ultimul cunoștea despre existența datoriei în cauză.

Prin prisma art. 145 al. (2) al Legii insolvenței, cere Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și validarea creanței Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule față de SRL „Romis-Trans” în sumă de 10786,16 lei, precum și includerea creanței date în tabelul definitiv al creanțelor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, a fost respinsă cererea Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de SRL „Romis-Trans” în sumă de 10786,16 lei.

La 24 februarie 2016, în termenul prevăzut de lege, avocatul Grigorii Mazarenco, în interesele Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 09 februarie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, repunerea în termen a cererii de validare a creanței față de SRL „Romis-Trans” în valoare de 10786,16 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată. Astfel, conform art. 35 al. (4) al Legii insolvenței, odată cu hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

Susține că, recurentul nu a fost informat cu privire la dreptul de a înainta creanțe certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului. Deși în motivarea soluției sale instanța de insolvență a indicat că la 31 martie 2015 a fost validată creanța Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în sumă de 6613,17 lei, iar ulterior mărimea acesteia nu a fost contestată, argumentele acestea nu pot fi reținute, deoarece creanța de 6613,17 lei se referă la o altă datorie a SRL „Romis-Trans” față de creditor și care a fost depusă la instanța de insolvență de către un alt avocat al Biroului – Ciolacu Andrei la data de 14 ianuarie 2015, iar cea de-a doua cerere de validare a creanțelor a fost depusă de avocatul Grigorii Mazarenco.

În circumstanțele date, suntem în prezența a unui litigiu instituit între aceleași părți, însă obiectul acestora este diferit, iar contestarea pe marginea creanței de 6613,17 lei nu este una oportună, deoarece creditorul susține mărimea acesteia.

Sunt irelevante argumentele administratorului insolvenței precum că notificarea a fost expediată în adresa creditorului, în cazul în care această notificare a fost expediată în realitate avocatului Ciolacu Sergiu, care însă nu era la curent că mai există un litigiu, interesele Biroului pe marginea căruia erau reprezentate de către avocatul Grigorii Mazarenco.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul și a menține încheierea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că, la 20 octombrie 2014 ÎCS „Petrom-Moldova” SA s-a adresat cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Romis-Trans”, iar prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014 a fost admisă cererea ÎCS „Petrom-Moldova” SA, a fost constatăată insolvențarea SRL „Romis-Trans”, a fost desemnat ÎI „Lașcu Ion” în calitate de administrator al procesului de insolvență, au fost menținute măsurile de asigurare stabilite prin încheierea instanței de insolvență din 24 octombrie 2014, a fost împuternicit administratorul insolvenței să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile ce-i aparțin din masa debitoare, au fost notificați creditorii despre termenul limită stabilit pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv ce expiră la data de 15 ianuarie 2015, a fost obligat

administratorul insolvenței să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvență, nu mai târziu de data de 20 ianuarie 2015, tabelul definitiv al creanțelor, a fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 27 ianuarie 2015 orele 16.30 în incinta Curții de Apel Chișinău, a fost obligat administratorul insolvenței să efectueze notificările și să publice dispozitivul prezentei hotărâri în Monitorul Oficial.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, a fost admis demersul administratorului Lașcu Ion privind dispunerea intrării în faliment a debitorului SRL „Romis-Trans”, intentată procedura de faliment față de debitorul în cauză prin dizolvarea lui și desemnat în calitate de lichidator - Lașcu Ion.

La 30 octombrie 2015 Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus cerere privind repunerea în termen și validarea creanțelor în sumă de 10786,16 lei față de debitorul SRL „Romis-Trans”, însă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, contestată de recurent, a fost respinsă cererea dată.

Instanța de recurs constată legalitatea încheierii din 09 februarie 2016 din următoarele considerente.

Conform art. 35 al. (1) și al. (4) a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dispozitivul hotărârii de intentare a procedurii de insolvență se remite spre publicare de către administrator în termen de 2 zile lucrătoare din data adoptării, conform art.7. Odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

Conformându-se prevederilor legale, hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „Romis-Trans” a fost publicată în Monitorul Oficial, fiind astfel opozabilă terților. Totodată, la 09 decembrie 2014 în adresa Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule a fost expediată notificarea prin care ultimul a fost informat referitor la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Romis-Trans”, care a și fost recepționată de creditor la 11 decembrie 2014.

Conformându-se dispozițiilor hotărârii din 27 noiembrie 2014, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a înaintat la Curtea de Apel Chișinău cererea de validare a creanței în sumă de 6613,17 lei, care a și fost admisă la 31 martie 2013 și inclusă în tabelul definitiv al creanțelor

Art. 140 al. (2) și al. (3) a Legii insolvenței stabilește că, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Conform art. 143 al. (4) a legii enunțate, după intentarea procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvenței/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvență sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvenței/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul

definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolabilitate la ședința de validare a creditorilor.

Deși cadrul legal prevede posibilitatea de contestare a creanței acceptate și incluse în tabelul definitiv, după cum a menționat recurentul nemijlocit, acesta nu a depus o astfel de contestație, în cazul în care a acceptat suma creanței de 6613,17 lei, care este una distinctă de creanța de 10786,16 lei.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că notificarea administratorului insolabilității despre intentarea procesului de insolabilitate și stabilirea termenului limită pentru înregistrarea cererii de admitere a creanțelor a fost recepționată de avocatul Biroului - Ciolacu Sergiu, care nu era la curent de existența celeilalte creanțe de 10786,16 lei. Or, în conformitate cu art. 75 al. (4) CPC, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Art. 145 al. (1) a Legii insolabilității prevede situația întârzierii tardive a creanțelor. Astfel, titularul unei creanțe născute anterior intentării procesului care nu depune cererea de validare a creanțelor în termenul prevăzut prin hotărârea instanței de insolabilitate (cel mult 45 de zile de la data intentării procedurii) va fi decăzut din drepturile prevăzute de alin.(1) al art.145 din lege, inclusiv din dreptul de a-și realiza creanțele împotriva debitorului. Legea prescrie că, decăderea din drepturi nu va avea loc dacă notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legii.

Colegiul reține că, în cazul dat nu a fost constatată încălcarea dispozițiilor legale ce țin de notificarea intentării procesului.

Al. (2) art. 145 a Legii nr. 149 din 29 iunie 2012 stabilește expres că creditorului ar putea depune instanței o cerere motivată de repunere în termen a cererii de admitere a creanței, iar instanța de insolabilitate va pronunța o încheiere de repunere în termen a cererii de admitere a creanței doar în cazul nerespectării procedurii de notificare a intentării procesului prevăzută la art.35 alin.(4) din Legea insolabilității; termenul de întâiere a creanțelor nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului (spre exemplu, creditorul s-a aflat timp îndelungat peste hotare, s-a aflat în concediu medical un timp îndelungat cu o situație de imposibilitate de întâiere a creanțelor); termenul de întâiere a creanțelor nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de obiectul creanței.

Or, argumentele invocate de recurent precum că avocatul Ciolacu Sergiu nu era la curent de existența creanței de 10786,16 lei, nu cade sub incidența art. 145 al. (2) a Legii insolabilității, care constituie o normă imperativă și nu admite abateri. În circumstanțele date, deoarece nu a fost constatată încălcarea procedurii de notificare a intentării procesului, nu s-a stabilit careva circumstanțe legate de persoana creditorului sau legate de obiectul creanței, instanța de insolabilitate corect a dispus respingerea cererii de repunere în termen a cererii Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule de admitere a creanței.

Mai urmează de menționat că, termenul stabilit de instanță de insolabilitate pentru întâierea creanțelor spre validare, este un termen de prescripție, instituit prin Legea insolabilității, și poate fi restabilit doar în condițiile aceleiași legi.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Grigorii Mazarenco, în interesele Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 în pricina civilă la cererea Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule privind repunerea în termen și validarea creanței față de debitorul Societatea cu răspundere limitată „Romis-Trans”.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat